

Posudek vedoucího diplomové práce

Název práce: Řízení ve věcech přestupků se zaměřením na zahájení řízení, průběh řízení a rozhodnutí o přestupku

Diplomant/ka: Tereza Hilseová

Autor posudku: prof. JUDr. Martin Kopecký, CSc.

Posuzovaná diplomová práce o rozsahu 56 stran číslovaného textu (bez titulních stran, obsahu, resumé a seznamu literatury) se týká různých otázek řízení o přestupcích, zejména těch, které se týkají průběhu řízení v prvním stupni, ale i dalších procesních otázek, jako je vymezení subjektů řízení, v textu jsou zmiňovány i některé otázky hmotného přestupkového práva. Kvalitně zpracovat takto široké téma, jak vyplývá z názvu práce, by vyžadovalo argumentovat význam jednotlivých základních institutů, zvažovat jejich klady a nedostatky, ne se pokoušet pouze tento stav popsat tak, že vedle prostého textu zákona budou ocitovány vybrané formulace z literatury, především komentářů, pokud absentuje vlastní autorský rozbor. Účelem diplomové práce není jen přebírat do značné míry náhodně vybrané texty z literatury, ale ukázat vlastní schopnost přinést zkoumanému tématu něco vlastního, byť i třeba polemického. To v práci schází.

Autorce nelze vytknout, že by nepracovala se zákonnou úpravou, literaturou či vybranou judikaturou, ale práce zůstává značně povrchní a popisná. Zdá se, že jakkoli je naznačena nějaká složitější otázka, kterou by bylo možné se blíže zabývat, je „vyřešena“ tím, že je ocitována nějaká pasáž z jiného pramene, a nic ovšem víc.

Z konkrétních připomínek (vybírám je některé) uvádím:

- ke str. 5: v ústavě z r. 1960 o trestní pravomoci správních orgánů nic není;
- ke str. 6: text shora není jasný – co mělo být „komplikovaným a neprovázaným zákonem“ – zákon č. 200/1990 Sb. či zákon č. 60/1961 Sb., v čem ta „komplikovanost“ a „neprovázanost“ měla spočívat?
- ke str. 10/11: není jasné, jak si autorka představuje možnou kompetenční žalobu ze strany „účastníka přestupkového řízení“, mohl by to být i „obviněný“?
- ke str. 12: v procesu nemá způsobilost být účastníkem jen ten, kdo má právní osobnost;
- ke str. 13: z čeho má vyplývat „procesní právo obviněného ... na uzavření dohody s poškozeným“?
- ke str. 20: je skutečně pravdou, že zahájení přestupkového řízení brání zahájení trestního řízení vůči stejné osobě ve stejné věci? Z čeho to autorka dovozuje?
- ke str. 22: není „Vídeňská úmluva o diplomatických a konzulárních stycích“, jde o dvě různé úmluvy. Text o odložení věci, je-li podezřelým poslanec, senátor nebo soudce ÚS postrádá uvedené té základní podmínky, že dotčený požádal o projednání přestupku v jiném řízení;
- ke str. 24: v textu, že „ve spoustě případů nedojde k samotnému zahájení, protože je přestupek vyřešen příkazem či odložen“, autorka zřejmě nerozlišuje „příkaz“ a „příkaz

na místě“. Co když je příkaz prvním úkonem v řízení, to se jeho oznámením podezřelému nezahajuje přestupkové řízení?

- ke str. 31: formulace, že „pokud je však přítomnost obviněného nutná např. kvůli výsledku, lze přistoupit k institutu předvedení popř. pořádkové pokuty ...“ se nevypovídá se zákazem nutit obviněného k výpovědi nebo doznání (mj. § 82 odst. 2 přest. zák.);
- ke str. 40: ačkoli jde o otázku hmotněprávní a autorka se jí nemusela zabývat, přesto neměla bez dalšího směřovat absorpční zásadu při ukládání správních trestů za více přestupků a bez jakéhokoli rozboru psát o možnosti zvyšovat horní hranici sazby o polovinu; v literatuře byla tato otázka již rozebírána;
- ke str. 44/45: postup podle § 125h zákona o silničním provozu nelze považovat za „další způsob zkráceného řízení“, ale jedná se o důvod pro nezahájení řízení o přestupku, do úvahy přichází přestupek podle § 125f cit. zákona (ten se ale stejně netýká řidiče a „body“ za něj nehrozí).

Větší koncentraci chyb a nepřesností lze najít v textu o příkazu na místě (str. 44-46), např. pokud autorka píše, že „příkazem na místě lze uložit domluvu nebo pokutu“ (domluva se ukládá příkazem na místě??), že je v § 91 odst. 2 přest. zák. uveden taxativní výčet orgánů, které mohou ukládat pokutu příkazem na místě (a co zvláštní zákony?), bez dalšího rozporu je připuštěno podávat proti příkazu na místě mimořádný opravný prostředek (cituji: „Jelikož se příkaz stává ihned pravomocným a vykonatelným, nelze proti němu podat žádné opravné prostředky. Není však vyloučeno podání mimořádného opravného prostředku.“) – jaký mimořádný opravný prostředek, z jakého důvodu atd., však čtenář diplomové práce nezjistí.

Text práce byl ověřen systémem THESES.CZ, podle něhož je shoda s jiným pramenem, a to předchozí (neobhájenou úspěšně) diplomovou prací autorky na stejné téma, která byla nyní přepracována, 32 %. Nejvyšší míra podobnosti práce s jinými texty je podle THESES.CZ nižší než 5 %.

V případě, že diplomantka při ústní obhajobě přesvědčivě obhájí výsledky, k nimž došla při psaní práce, lze souhlasit s hodnocením dobře.

Doporučuji diplomantce, aby se v rámci ústní obhajoby věnovala vyřízení přestupku příkazem na místě.

V Plzni dne 5. ledna 2021

prof. JUDr. Martin Kopecký, CSc.